¶ ſMiſtum ſcribenti cū ſit michi tremulus index: Te pie nate dei ſis rogo dux calami.

Incipit prologus in libris reuelacionum dei. beate Brigitte diuinitus reuelatis.

Stupor ⁊ mirabilia.
audita ſūt in terra noſtra.
Mirabile ſiquidē erat qꝫ re
lator legis moyſes igneam
legem. in ultionē peccorū
de medio ignis zeli dei au
diret. Sz ſtupēdius ē qꝫ ho
die hūiles et māſueti ſpū
vocē iheſu xp̄i dei et hoīs
ut olim helyas in ſibilo au
re tenuis audiūt. Qui enī
duriſſimū ignarū ⁊ rudē
ꝑplm zelo iuſticie legi ſue
primū ſubdidit ꝑ timorē:
nūc in lenitate miē ꝑplm
utrāqꝫ lege ſcz veteri ⁊ no
ua eruditū: ſubdē diſpoſu
it ꝑ amorē. Precesſerat ei
ſpūs grandis et ſtrōis dei
ſubūtens mōtes ſupborū ⁊
cōterēs petras induratorū
cordiū: et ꝯmocio peniten
cie ꝯturbātis mētes ad ſa
lutē: et ignis diuine dilcīo
nis in euāgelio xp̄i chorus
cātis ꝑ euidētiſſima cari
magne
tatis eius ad ſuos indicia:
qui ſemetipſū ꝓ eis t̄didit
in mortē ne ipi in eternum
morerēt: et ſuoꝝ ad ipſū ſe
metipos ꝓ gloria eius tra
derū. Ut ſic quodāmodo lo
quar in hoc igne deus non
ſcd̄m ſue diuinitatis excellē
ciā: ſꝫ ſcd̄m nr̄e ſeruilitatis
hūilē ꝯdicionē apparuit: in
qua mūdū redemit. Et ſeq
tur iā ſibilus lenitatis diui
ne miſcd̄ie. oēs ꝑpt̄ p̄ces et
merita mr̄is miſcd̄ie virgi
nis marie. ab eſtu pctī ad
aurā placidiſſime miē cō
uocās: et in hac aura dn̄s
cū ꝑpriū ē miſereri. oīpotē
ciā ſue diuinitatis in ſubli
mitatē marie miſeracōis
manifeſtat: ut īexcuſabiles
ſint oēs apparēte diuino iu
dicio. q miam tam lenit̄ et
dulciter exhibitā ꝯtēpſert.
Vel nūquid nō īexcuſabilit̄
dignus ē iuſticia diuini iu
dicij feriri: qui tm̄ dulcibꝫ v̄
bis et opibꝫ quā huiꝰ reue
lacōis ſeries oblatā ſibi cō
ſtancie
tēpnit et reſpuit miſeratio
nē: Quippe ꝑparēt oēs aīos
expandāt oēs volūtatū ſu
arū ſinus: ut mēſura miē
bona ſcz ſup meritū: cōfer
ta. ſup ſperatū: coagitata
ſup deſideriū et oēm cogita
cionē: ſupeffluēs ꝑ media
tricē dei et hoīm a filio ſuo
ſcz fonte pietatis. oībꝫ infū

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

datur. Nec ſuſpicio ulla fal
lacis ſpūs: mētibꝫ iſta legē
tiū obrepat. Nō enī credēdū
ē. ꝙ ſpūs malignꝰ vel vere
iuſtos decipiat. vl' pctores
in melius ꝯuertat. vl' cari
tatē quā nō habet frigidis
cordibꝫ infundē querat: vl' ī
aliquo gloriā dei cū īuidet
ꝓmoueat. Sicut eī īpoſſibile
ē ꝙ ſpc̄ veritatis vel loqt' mē
daciū vel a iuſticia quēq̄ a
uertat. vl' ſupbiā vl' īuidiā
cordibꝫ ſibi ſubditis īſpiret.
vl' oīpotētis dei ꝯtemptū ad
ducat: ſic ſpūi falſitatis op
poſita hoꝝ maloꝝ ꝓpt' moli
tā eiꝰ malignitatē et nequi
ciā. oīno ſūt interdicta. Aut
ſi q̄s forte hec vl' aliq̄d hoꝝ
bonoꝝ ſpūi maligno poſſi
bilia ēē ad faciēdū ꝯcedat:
ꝯſequēs ē ut oppoſita horū
ſpūi benigno et ſcō poſſibili
a ēē nō neget. Et veniet īe
uitabil' error. ut mala deo.
et bona dyabolo t'buant': et
iuſtoꝝ pn̄ceps et rector cre
dat' dyabolus: īpioꝝ vero
fautor et īſtigator deus ēē
blaſphemet'. Ex ſi q̄s vere
iuſtū diſcernē velit ne a fu
cata iuſticia decipiat': ſciat
ꝙ a vē iuſto relegata ſit' p̄
mū oīa vē mala q̄ ad etnā
mortē opant': ſcꝫ luxuria. cu
piditas et ſupbia. Deīn etiā
falſa bona ſcꝫ v̓tus vane glē
ad ſe oſtētādū. vel puſillāī

mis ad iuſticiā defendēdā:
vl' amaro zelo feruēs ad ali
os iudicandū. Ut ſic ī iuſtici
a ſit hūilis ex v̓tute. ſtabilis
ex hūilitate: trāquillus ex cō
ſtabilitate. Unde et vē iuſtꝰ
nec gloriā ꝓpriā querit. ut
ꝑ hāc a dyabolo decipiat':
nec puſillanitate a defenſi
one iuſticie recedit. ut ꝑ hoc
a malignitate hoīm vicat':
nec turbacōībꝫ quibuſcumqꝫ
ſuccūbit. ut ſtatus aī eiꝰ a
recte racōis fundamēto fer
uore īpaciēcie euertat. Nō
eī in hoc iuſtus nō ē ꝗeuiqꝫ.
ꝙ ei turbacio mētis accidit:
ſi tn̄ turbacio eū a paciēcie
⁊ cetarū v̓tutū fundamēto
nō euītit. Unde ⁊ xp̄s cū ex
triſticia et turbacōe agoni
e mētis dixiſſet ad prēm. trāſ
fer calicē hūc a me: oſtēdēs
ꝙ t'bacio illa aīm ſuū a fū
damēto v̓tutū nō euīterat.
adiūxit. Verūptn̄ nō ſicut
ego volo: ſꝫ ſicut tu. Nec
minꝰ ꝙ ſupius dictū ē: in
p̄alegata figura notare
poterit. Spc̄ eī gradis ē va
na gloria. q̄ oēm v̓tutū e
minēciā q̄ eſt ī modū mō
tiū. oēmqꝫ ꝯſtanciā q̄ ē ut
firmitas petrarū. ſubuitit:
ut tīor ꝯminacionū ⁊ ꝑſe
quētiū ꝯmoueat corda ut
cedāt īportūitatibꝫ hoīm.
ignisqꝫ zeli exardeſcit. iuſ
ti nondū v̓tute paciēcie

et mãſuetudĩs pfecte cont
ptores. Ut patet in phari
zeo qui de iuſticia ſua glo
riabat: et idignacõis igne
ↄtra publicanũ. ſicut ⁊ ſy
mon cont magdalenã fer
uebat. Sʒ nõ eſt in tali f
uore dn̄s: et ideo dat dya
bolo tẽptandi ⁊ decipiẽdi
locus. Talia de ſponſa xp̄i
ſuſpicãda nõ fuit: quã ipe ſi
bi ĩ hui⁹ gracie miſteriũ ele
gerat: que adhuc ĩ ↄiugio
viuẽs maritũ ſuũ ad cõti
nẽcie pfectionẽ adduxit:
ut multis ãnis ſil' ſine ex
actiõe et reddicõe debiti co
iugalis viueret. Jãqʒ adh'
ligata mrĩonio. ſobrietatẽ
vidualẽ in victu et veſti
tu pferebat. deuocioqʒ cor
dis et orõnũ inſtãcia. mg̃
nã in ea future religiõis
⁊ grẽ pfectionẽ pmoſtra
bat. Cumqʒ iã a lege viri
ſoluta eẽt. bona ſua hẽdi
bus ⁊ paupibʒ diſtribuẽs.
et a mũdi retinaculis ſe
expediẽs: xp̄m pauperẽ
paup ſequẽs. nichil n̄ ſim
pliciſſim victũ. ⁊ veſtitum
ↄtẽptibilẽ ſibi retinebat.
Pter qd' ⁊ eã que omem
mũdi ↄſolationẽ reiecerãt.
xp̄s mirandis ↄſolacõibʒ
et grẽis viſitabat: in q̇bʒ
õibʒ nõ ſuã ſʒ dei gloriã
q̃rens. late quidẽ ob hũili
tatis cuſtodiã maluiſſet:

niſi ad primoꝝ ſalutẽ ſe p im
petũ ſpũs vel pocius xp̄i in
ſpũ ſibi apparẽtis. certis ſe
pſonis maĩfeſtare iuſſa
fuit. Optabatqʒ ↄtuelijs et
obpbriis ſius xp̄i cumula
re gloriã: veritate mãſue
tudĩe et iuſticia forma vi
te xp̄i in ſe expmens. etiã
a minus et vilibʒ pſonis
ↄtĩs ⁊ ĩpune ledi ſuffẽbat.
Qs talẽ vitã exiſtiaret lu
dibrijs patẽ demonũ: xp̄m
qʒ tãte ĩpietatis arguẽ au
debit. ut nõ timeret in ſe ſpe
rãte. ⁊ nõ ſe. ſʒ xp̄m ex dilec
tiõis ei⁹ plenitudĩe glorificã
tẽ: Uel nũqd bon⁹ ſponſ⁹
caſtã ↄiugẽ ⁊ fidelẽ: expo
nit adulterio deludendã:
Cedat igit' temitas ſtulti iu
dicij. et det' locus glorie ⁊
grẽ: q tanto maior eẽ cog
noſcit': q̃nto ignorãcie ⁊ mo
dice fidei nr̃e videt' incredi
bilior. Qs eñi niſi eiuſdẽ
ſp̄s grã pueniẽt⁹ credẽ pote
rit: q xp̄s reſidẽs in celo lo
quat' fẽie in hac mortali
tate degẽti: Sʒ ſicut ex ipi'
xp̄i v̇bis accepim⁹: cũ vi
dent' mõtes et ſilue. videt'
celũ eminẽcie eoꝝ ppinquũ
licet nõ ſit: ſic et xp̄us in
celo regnãs ſpũali viſioni
ppinquius videri potit q̃ntũ
libet corpali p̄ñcia remot⁹
ſit. cuiuſmõi viſioni localis
diſtãcia nequit p̄iudicare.

O vere stupẽda et supadmi
randa apparicio et grã? et ĩ
te oĩ nacioĩ q̃ sub celo est re
uelãda: q̃ xp̃s tã grauit' fla
gicius xp̃ianoꝝ lesus ut vix
ulle relique semis iusticie ĩ
ueniat' misedia exhibet in
gratis. et reos allicit ad ve
niã flagitandã. Sane stupẽ
dior est hec appicio. illa que
p se carnẽ mostrauit. Illa
carnis supficie carnalibꝫ o
culis se ingessit: hec deũ et
hoiem spũalibꝫ oculis ĩgerit.
P illã morituꝛ mortalibꝫ
loquebat': p hãc moriturus
ut imortales fiãt loquit'.
P illã ãbulãs in tñ in hu
manis diuina monstrabat:
p hãc regnãs in celo hũa
na diuinis recõsiliat. In il
la debitũ iusticie moriẽdo
p nobis soluit: in hac idebi
te nobis pctõribꝫ miẽ mu
nus pmittit. Tã stupenda
insm ẽ hec ãmirabilis appi
cio q̃ vix credi pt: et a pua
huani cordis capacitate cõp
hendi vtus tanti miraculi.
Nã licꝫ ipã racio. veritatẽ
vtute plenã in ipsis vbis
et opibꝫ q̃ in apparicõe hac
audiuit' et experimẽto pbã
tur ĩueniat: infirmitas tñ
ipa nõ capit. qd' racio au
diẽciũ vba et expiencium
bñficia capiendũ dicit. Nã
et ego ipẽ q̃ hec scpsi. licet c'
tissime in de hoc spũ p vba
et opa plene vitas cõstitit:
vix tñ ipẽ capio qd' tñ oĩ ac
cepcõe dignissim ẽẽ iudico:
nedũ existimare q̃am oẽs
hoc auditores credẽ posse:
qui vba nõ audierũt et opa
nescierũt. Dicit et de xp̃i
resurrectioẽ dr̃. q̃ paulatĩ
p multa argumẽta mõstra
ta ẽ: q2 totã simul nouita
tẽ miraculi fragilia mor
taliũ pectora cape nõ po
tuerũt. Sic et ĩ hoc mira
culo xp̃m facturũ credo. lõ
gioꝝ ipoꝝ miraculorum
magnitudine miracli m'
tis vtutũ argumẽtis no
tã facẽ: quã ocli cordis p'
catoꝝ tenebris assueti nõ
possũt subito agnoscẽ. Hoc
tñ mẽtes oim pparare ad
faciliorẽ acceptionẽ vita
tis debet: q̃ tot vba totq2
miracula nõ aliã fidẽ p
dicãt. q̃ xp̃s pdicauit. Nõ
nouũ nobis xp̃m iducit:
s2 eũdẽ q̃ pro nobis passus
fuit. Nichil vitati q̃ in xp̃o
ẽ subtrahũt aut addũt: sed
mia ei9 tanto in eis habũ
dãcior ostendit': q̃nto iam
pctoꝝ miseria sup id quod
umq̃ fuat agnoscit' ma
ior. Gras ergo pri mia
rũ et deo toci9 cõsolacõis a
gamq9: q̃ in tot senescetis
mũdi miseriis tot miseri
cordiis occurit miseris: ne
labãt' in baratrũ despe

racionis. Qui enim sobrie et sapienter velit verba presentis libri que respectu multorum pauca sunt attendere voluerit: dubitare non poterit verba non illius qui virtute vacuus est, sed qui virtute plena est veritatis dici non potuisse nisi a spiritu veritatis. Qui eciam opera eius probare voluerit: inveniet et fide dignos testes quibus operum veritatem si voluerit probabit. Inicium autem huius revelacionis facte ad predictam dominam et transmissum ad me qui hunc prologum premisi ut ceteris illud notum facerem: taliter a Christo assumebat. Dyabolus inquit tripliciter peccavit. Superbia: eo quod ipsum bene creavi. Cupiditate: quia non solum par sed et superior esse ambivit. Voluptate: quia tantum in divinitatis mee gloria delectabatur ut libenter si potuisset me occidisset: ut loco mei regnare potuisset. Et ob hoc de celo corruens his tribus peccatis mundum replevit: et per ea humanum genus violavit. Propter quod ego hominem assumpsi et in mundum veni: ut humilitate mea eius superbiam annichilarem: paupertate mea eius cupiditatem destruerem: et iniustissimam crucis penam sustinui ut eius abhominabilem concupiscenciam exterminarem: et hominis sanguine cordis morte mea celum aperirem peccatis suis preclusum. Si tamen ipse velit et quantum in ipso est ad hec operari. Sed nunc homines regni Scocie specialiter illud hominum genus quod curiale sive militare dicitur: peccant sicut antea dyabolus peccavit. Superbiunt enim de pulchris corporibus que eis dedi: divicias ambiunt quas ego eis dare nolui. Abhominabili concupiscencia sic defluunt ut si eis possibile esset magis me occideret quam voluptatibus suis carere vellet: quare iudicium meum horribile quod eis pro peccatis suis iminet sustineret. Et ideo corpora illa de quibus gloriantur et superbiunt occidentur gladio lancea et securi: membra illa speciosa de quibus gloriantur bestie et volucres lacerabunt. Bona que contra voluntatem meam congregant alieni diripient: et ipsi egebunt. Propter abhominabiles autem voluptates suas patri meo in tantum displicent: quod eos admittere non dignatur ad faciei sue visionem. Et quia me si posset libenter occiderent: ipsi ad inferna manibus dyaboli tradentur. ab eo eterna morte occidendi. Hoc autem iudicium diu ante regno Suecie superduxissem: nisi preces amicorum meorum qui inter eos sunt obsisterent. qui me ad misericordiam inclinant. Et ideo veniet tempus quando eosdem amicos meos ad me colligam: ne videant mala que illi regno sup

ducā. Veruptm̄ aliq̄ amicoꝝ
meoꝝ tūc viuet: ⁊ videbūt
ī cumulū ſuoꝝ mītoꝝ. Nūc
igit' reges et pn̄cipes ⁊ pla
ti ex beneficijs meis me ꝯg
noſcē noluit ut ad me veni
āt ⁊ ego paupes debiles et
īfantes miſābiles pſonas
ꝯgregabo. quibꝫ loca eoꝝ
repleā: ne in exitu meo
ob eoꝝ abſencia aliqͣs ſit
defect⁹. Cū aūt pſona cu
fiebat hec ruelacio ītemiſ
ret. ⁊ iudiciū nimis duꝝ
ꝯquereret: adiūxit dn̄s. Nō
diu viuit homo: adu̅ regn
ni celeſtis apt⁹ ē. Si ipi no
luerit mutare vitā: et ego
nōn ſentenciā mitigare.
Sꝫ et opa q̄ ad pn̄s occrūt
pn̄tis viitatis ꝯfirmatiua:
hec ſūt. Primū. ꝙ vna igi
nara mulier hec ꝓponit:
q̄ nec fingē vult cū ſit no
bil' et ꝓbate vite. ī humilita
te et viduitate viuēs: ⁊ ſi
vellet. neſciret nec mini
mū ꝯfingē cū ſit ſiplicissi
ma ⁊ manſuetiſſiā. Scdm
ē. ꝙ ſcptor hoꝝ cū religio
ſiſſim⁹ ⁊ ſimplicissi⁹. nulla
racōe voles manū mittē
ad ſcribēdū. reputās ſe ꝓpt'
ignorāciā ſuā ad tātū op⁹
min⁹ ydoneū: ſꝫ concept⁹ me
tu mortis a xpo. ⁊ ſc̄ mor
tuus donec ꝯſenſit: ⁊ ꝯſe
ſu ſc̄o ſubito curat⁹ ē. non
ſucceſſu tpis. Terciū ē. ꝙ

vnius demoniac⁹ in eſtonia
pn̄tibꝫ duobꝫ fidedignis
teſtibꝫ. ad v̄bum oris pdc̄i
religioſi. quoꝝ formā hec
mulier a xpo audiuit: et
ſcdm xpi imperiū ad demo
nē dixit: purgat⁹ ē. Quartū
ē. ut alt' demoniac⁹ ī ſwecia
pn̄tibꝫ tribꝫ fidedignis teſ
tibꝫ: eodē mō purgat⁹ eſt
p eundē religioſū. Quītū ē
ꝯuerſio vni⁹ publice mēt
tis. p brē v̄gſis cū xpo dicte
dn̄e appn̄tis ſubiectione.
Sextū eſt ꝯuſio pluriū mg
natoꝝ in regno ſwecie.
qui tpe et loco vna voce
cordis ſui monitione ſa
cta in melius expti. niſi
ingrati fuerit xpo. verba
eius ab ipo miſſa fate
buntur.

Explicit prologus.

*Incipit vita ſcē brigitte pn̄
cipiſſe regni ſwecie. Lib' pm⁹.
Verba dn̄i nrī ihū xpi.
ad ſuā electā ſponſam di
lectiſſimā. de certificacōe
ſue excellētiſſīe incarna
cionis. et de inpbacōe ꝓpha
nacōis et fractionis fidei
nr̄e et baptiſmi. et qualit'
ad ſui dilectionē inuitat
prefatā dilectā ſponſā.
Capitulū primū huius
primi libri reuelacionū*